

پنجشنبه ۱ شهریور ۱۴۰۳ سال سوم • شماره ۵۸۴ www.hammihanonline.ir

پنجشنبه ۱ شهریور ۱۴۰۳ سال سوم • شماره ۵۸۴ www.hammihanonline.ir

FOREIGN AFFAIRS

▼ خارجی‌ها و راندوس‌ها

رهبران اسرائیل جزئیات کمی در مورد نحوه اداره غزه ارائه کرده‌اند. اما برخی این ایده را مطرح کرده‌اند که رهبران محلی و غیروابسته فلسطینی یا تکنوکرات‌ها به جای حماس یا تشکیلات خودگردان، مسئولیت را بر عهده بگیرند. چنین حکومتی ممکن است غیرمتمرکز باشد، با یک رهبر قبیله‌ای که در بخشی از غزه مسئول باشد و یک سیاستمدار محلی در قسمت دیگر. اسرائیل ممکن است خود مناطق خاصی را کنترل کند و به رهبران محلی غزه کمک کند تا بقیه نوار را اداره کنند، در بازسازی یا حمایت بین‌المللی نظارت و به وظایف روانه دولت کمک کنند. در نهایت، ایالات متحده یا سایر کشورهای خارجی می‌توانند نقش اسرائیل را بر عهده بگیرند. در کوتاه‌مدت، برخی از فلسطینی‌ها احتمالاً از دولتی استقبال می‌کنند که بتواند خدمات اولیه را ارائه دهد و خطر کمتری برای تحریک جنگ بیشتر با اسرائیل داشته باشد. با این حال، این رویکرد تا حد زیادی یک رویا است. حماس به قدری در غزه درگیر شده است که به سختی می‌توان مقامات محترمی را در آنجا یافت که مستقل از این گروه باشند و به اندازه کافی قوی باشند که بتوانند در برابر نفوذ آن مقاومت کنند. به گفته نتانیاهو، حماس قبلاً فلسطینی‌هایی را که پس از ۷ اکتبر با اسرائیل برای توزیع کمک‌ها همکاری می‌کردند، در غزه کشته و هر فلسطینی مرتبط با اسرائیل در خطر است که به عنوان مهره اشغالگر تلقی شود. یک دولت فلسطینی نمی‌تواند در حالی که با اسرائیل همکاری می‌کند، مشروعیتش را برای مدت طولانی حفظ نماید، به‌ویژه اگر نتواند حقوق سیاسی بیشتری را برای فلسطینیان تضمین کند.

با توجه به نقاط ضعف آلت‌رناتیوهای مختلف فلسطینی، گزینه دیگر کنترل غزه توسط بیگانگان در قالب قیمومت عملی است، این ترتیب می‌تواند به خودی خود یک نتیجه باشد یا برای گذار به سناریوی دیگری مورد استفاده قرار گیرد. این قیمومت می‌تواند مشکل از مقامات و نیروهای کشورهای عربی و اروپایی باشد که تحت نظارت سازمان ملل متحد عمل کرده و امنیت و خدمات را تأمین نماید.

با این حال، در عمل، قیمومت احتمالاً به دلیل دستورات محدود، تعداد محدود نیرو و قوانین محدودکننده شکست می‌خورد و حماس از همه آنها بهره‌برداری می‌کند. در کوزوو، قیمومت بالفعل سازمان ملل موفق شد زیرانبروهای تحت رهبری ایالات متحده قبلاً صربستان را شکست داده بودند. در تیمور شرقی، اندونزی موافقت کرد که کنترل خود را کنار بگذارد. در هر دو مورد، متولیان مجبور به مبارزه با شورش قدرتمند وطنی نبودند. در حالی که هر کسی که

غزه را اداره کند، با خطر تجدید حیات حماس و خطرات نظامی و سیاسی ناشی از عملیات منظم اسرائیل علیه حماس و گسترش اشغالگری مواجه خواهد شد. البته می‌توان به راه حل میانه نیز فکر کرد؛ اگر چه کشورهای عربی احتمالاً بیشترین مشروعیت را برای حکومت از نظر فلسطینی‌ها دارند، اما آنها ارتش‌های ناکارآمدی دارند و می‌ترسند که سرکوب شورشیان فلسطینی یا همراهی با اسرائیل در سرهای سیاسی داخلی ایجاد کند. برای دزدن آن، مشارکت آنها باید به یک طرح واقعی برای ایجاد راه‌حل دوکشوری مرتبط باشد - و از آنجایی که بعید است که تحقق یابد - بنابراین هر گونه علاقه‌ای از جانب آنها برای قیمومت وجود ندارد.

▼ برای بدترین‌ها آماده شوید

امروز، هرج و مرج بر غزه حاکم است. غزه ممکن است مانند سومالی شود، جایی که جنگ داخلی، جنایت و بحران‌های بشردوستانه به‌جز چند منطقه آرامش (نسبتاً) عادی است. اقتصاد غزه در حال نابودی است. این منطقه به ده‌ها میلیارد دلار کمک بازسازی نیاز دارد و هیچ‌کس برای مساعدت صف نمی‌کشد. اسرائیلی‌ها دیگر به غزه‌ای‌ها اجازه کار در اسرائیل را نخواهند داد و در ورود هرگونه کالایی که ممکن است کاربرد نظامی داشته باشد، محتاط خواهند بود. ممکن است برای برخی از اسرائیلی‌ها، غزه بدون دولت بر حکومت حماس ارجح باشد، اما هرج و مرج خطر بزرگی به همراه دارد. غزه‌ای‌ها ممکن است سعی کنند به مصر فرار کنند؛ مصری که در حال حاضر از یک اقتصاد درهم‌شکسته، یک کشمکش سطح پایین در شبه‌جزیره سینا و دولتی با مشروعیت کم رنج می‌برد و فضای درهم‌ریختگی و خشونت، جذب جنگجویان را برای حماس یا هر گروه خشن دیگر آسان خواهد کرد.

برخی از نسخه‌های یک دولت ورشکسته محتمل‌ترین سناریو برای غزه پس‌جنگ است. جایگزین‌ها دشوار است که عملی شود و تلاش‌های ایالات متحده برای ایجاد آتش‌بس عمدتاً با این پرسش که چه کسی غزه را اداره می‌کند، کنار گذاشته شده تا مذاکرات در حال حاضر پیچیده را از مسیر خارج نکند. هر دولت شکست‌خورده به روش خودش شکست می‌خورد. غزه ممکن است دقیقاً شبیه سومالی یا یمن نباشد. با این حال، تقریباً غیرممکن خواهد بود که هر دولت جدیدی در غزه، در اثنا مخالفت حماس، حملات اسرائیل و اقتصاد فروپاشیده، آمادگی داشته باشد، بنابراین ایالات متحده باید برای چنین سناریوی وحشتناکی آماده شود. این سرزمین احتمالاً در آینده قابل پیش‌بینی در یک بحران انسانی یا نزدیک به آن باقی خواهد ماند. همه گزینه‌ها برای آینده غزه بد هستند، اما برای جلوگیری از هرج و مرج آشکار، ارزش‌اش را دارد که به شدت روی سناریوی بدتر یعنی بازگشت تشکیلات خودگردان به غزه تمرکز کنیم. این راه حلی قابل قبول‌تر از تحمیل دولتی است که توسط یک قیمومت بین‌المللی یا توسط فلسطینی‌های غیروابسته کنترل می‌شود و گزینه‌ای کمتر فاجعه‌آمیز نسبت به یک کشور شکست‌خورده یا بازگشت به حاکمیت حماس، چه آشکار و چه پنهان. اگر چه تشکیلات خودگردان در میان فلسطینی‌ها محبوبیتی ندارد، آنها غزه را که تحت کنترل خودگردان است به اشغال مستقیم اسرائیل ترجیح می‌دهند. در بلندمدت، ممکن است برای اسرائیلی‌ها نیز از جحیت داشته باشد - هر چه باشد، دلیلی وجود دارد که اسرائیل در سال ۲۰۰۵ از غزه خارج شد.

ایالات متحده می‌تواند اقدامات بیشتری انجام دهد تا از شانس شکست تشکیلات خودگردان و حاکمیت بر غزه اطمینان حاصل کند. واشنگتن برای کمک به تشکیلات خودگردان باید آموزش و کمک بیشتری ارائه دهد. وزارت دفاع و آژانس‌های اطلاعاتی همچنین بایستی تلاش‌ها برای آموزش و تجهیز نیروهای امنیتی تشکیلات خودگردان را به‌منظور مقابله با شورش‌ها افزایش دهند. با این حال آموزش فنی تنها گام اول است. مشکل بزرگ‌تر، همانطور که ایالات متحده راه سختی را در افغانستان آموخت، این است که نیروهای امنیتی باید حکومتی داشته باشند که اعتماد را برانگیزد. در حال حاضر، تشکیلات خودگردان ارزش ندارد. تشکیلات خودگردان نیاز دارد تا با تغییر رهبری به خودش کمک کند. عباس برای اداره غزه، یا حتی برای ادامه اداره کرانه باختری، مسن، نالایق و نامحبوب است. ایالات متحده باید با کمک‌کنندگان بین‌المللی و عرب به تشکیلات خودگردان هماهنگ شود تا فلسطینیان جوان‌تر و واجد شرایطتر را برای ایفای نقش‌های رهبری شناسایی کند. اگر عباس در مقابل تغییر مقاومت کرد، باید مقداری از کمک‌های بین‌المللی را محدود کنند و در صورت ورود رهبری جدید، آن را افزایش دهند. اما اگر واشنگتن نتواند اسرائیلی‌ها را متقاعد کند که تشکیلات خودگردان قوی به نفع آنهاست، حمایت از تشکیلات خودگردان کم‌همنوا خواهد بود. اگر چه نتانیاهو می‌گوید مخالف حکومت خودگردان در غزه است، اما مقامات امنیتی اسرائیل به‌طور فزاینده‌ای متوجه می‌شوند که نابودی کامل حماس مشکل بلندمدت این کشور را حل نمی‌کند و اگر اسرائیل می‌خواهد حماس را شکست دهد، باید یک دولت جایگزین برای غزه پیدا کنند. چهره‌های برجسته مخالف، از جمله اعضای سابق کابینه جنگ، یوآو گالانت و بنی گانتز، نیز به نظر می‌رسد که بیشتر برای نقش تشکیلات خودگردان در غزه آماده باشند. در ماه ژوئن، دانیل هاگاری، سخنگوی ارتش اسرائیل، گفت: «اگر چیز دیگری به غزه نیاوریم، در پایان روز، حماس را به دست خواهیم آورد.» حق با اوست و بهترین «چیز دیگر» تشکیلات خودگردان فلسطین است. همانطور که ایهود یاری، تحلیلگر خاورمیانه در همان ماه اشاره کرد، «حماس در حال حاضر روی برنامه روز بعد خود کار می‌کند.» پس تنها راه برای شکست این گروه این است که ایالات متحده، اسرائیل و تشکیلات خودگردان به‌طور جمعی برنامه‌بهتری را طراحی کنند. دانیل یامین استاد برنامه مطالعات امنیتی در دانشگاه جورج تاون و عضو ارشد برنامه جنگ، تهدیدات نامنظم و تروریسم در مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی است.

رویداد

سخنرانی پر شور اواما در شب دموکرات‌ها

باراک اواما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا که در دومین شب مجمع ملی حزب دموکرات به شیکاگو رفته بود، پس از سخنرانی همسرش «میشل» در کنگره حزب سخنرانی کرد. اواما در این همایش که برای تأیید نامزدی کامالا هریس برای انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴ برگزار شده بود، گفت: «ما فرصتی داریم تا فردی را انتخاب کنیم که به دیگران فرصت می‌دهد و برای آمریکایی‌ها می‌جنگد. حزب جمهوری خواه مبتنی بر اشخاص شده است، در حالی که ما به کسی نیاز داریم که آرزوهای خود را کنار بگذارد تا به آرزوهای کشور برسد.» او گفت که «مشعل میان بایدن و هریس دست به دست شده و حالا نوبت همه ماست تا برای آمریکایی بچنگیم که به آن ایمان داریم. و اشتباه نکنید؛ این یک مبارزه نفس‌گیر خواهد بود.»

این سیاستمدار دموکرات سرشناس همچنین با اشاره به «جو بایدن» رئیس‌جمهور کنونی آمریکا که از انتخابات کنار کشید، گفت: «تاریخ بایدن را به‌عنوان یک رئیس‌جمهور استثنایی به یاد خواهد آورد که از دموکراسی در دوره‌ای که در معرض تهدید بود، دفاع کرد.» او در ادامه به «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور سابق آمریکا و نامزد جمهوری خواهان در انتخابات تاخت و تاز گفت: «ترامپ قدرت را ابزاری برای کمک به خود و دوستان ثروتمندش می‌داند. ترامپ لایحه‌ای را برای حفاظت از مرزهای جنوبی مانوید کرد، زیرا دید که این لایحه به مبارزات انتخاباتی او آسیب می‌رساند. ما به چهار سال دیگر هرج و مرج نیاز نداریم، در حالی که ایالات متحده برای یک مسیر جدید آماده است.» او گفت: «او یک میلیارد در ۷۸ ساله است که از زمانی که از آن پله برقی طلایی (برج ترامپ) در نیویورک برای اعلام نامزدی‌اش در انتخابات) پایین آمد، دست از نالیدن نسبت به مشکلاتش نکشیده است. همین طور بی‌وقفه به شکایت ادامه می‌دهد.» اواما گفت که آقای ترامپ «قدرت را چیزی بیش از ابزاری برای رسیدن به اهداف نمی‌بیند.»

اواما در بخش دیگری از سخنان خود در مورد ممنوعیت سقط جنین در برخی از ایالت‌ها گفت که ترامپ ظاهراً اهمیتی نمی‌دهد که زنان حق آزادی تولیدمثل را از دست بدهند چون شخصاً روی او تأثیری ندارد.

زمانی که جمعیت با شنیدن نام دونالد ترامپ شروع به هو کردن کرد با این واکنش اواما روبه‌رو شد که گفت «هو نکنید، رای بدهید.» بعد از آن بود که صدای شادی جمعیت بلند شد.

اواما تاکتیک کرد: ایالات متحده آماده است تا کاملاً هریس ریاست‌جمهوری را بر عهده بگیرد. ما باید تلاش کنیم تا بیشترین تعداد رای دهندگان را متقاعد کنیم که به دیدگاه هریس رأی دهند. ایالات متحده باید نیروی خوبی باشد و از دموکراسی حمایت کند و این همان چیزی است که کاملاً هریس و اکثر آمریکایی‌ها به آن اعتقاد دارند. اگر هر کدام به وظیفه خود عمل کنیم و در روزهای آینده سخت تلاش کنیم، کاملاً هریس به‌عنوان رئیس‌جمهور ایالات متحده انتخاب می‌شود.

باراک اواما همچنین درباره تیم‌والز، فرماندار مینه‌سوتا و یار انتخاباتی کاملاً هریس گفت، او از آن نوع آدم‌هایی است که باید در سیاست باشند؛ کسی که در یک شهر کوچک به دنیا آمده، به کشورش خدمت کرده، به کودکان آموزش داده، مربی فوتبال بوده و از همسایگانش مراقبت کرده است. اواما همچنین تأکید کرد که انتخاب هریس و والز «آسان نخواهد بود» و اضافه کرد: «وظیفه ما قانع کردن مردم نسبت به این مسئله است که دموکراسی به حل مشکلات کمک می‌کند. کاملاً این موضوع را درک می‌کند.»

باراک اواما سخنرانی خود را خطاب به دموکرات‌ها و با گفتن اینکه «بیباید دست به کار شویم» به پایان رساند. باراک اواما در حالی که سخنرانی اصلی خود در کنوانسیون دموکرات‌ها را به پایان می‌رساند، رو به جمعیت گفت، برای انتخاب کاملاً هریس و «تیم والز» معاون او دست به کار شوند. او در پایان گفت: «ما به شخصی نیاز داریم که خواسته‌های خود را کنار بگذارد تا آرمان‌های کشور را برآورده کند.»